

Mál nr. 14/2014

**M og
V vegna slysaftryggingar
og innbúskaskótryggingar fjölskylduftryggingar.**

Fall í rúllustiga og tjón á tönnum 3. september 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8. janúar 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 5. febrúar 2014.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M til V kemur fram að hann hafi misstigið sig og fallið við í rúllustiga með þeim afleiðingum að hann lenti með andlitið á stálklæddum stiganum. Við það brotnaði úr efri gómi gervitanna sem M var með.

M telur að tannbrotsákvæði slysaftryggingar eigi við um tennur hans, þ.e. að þær hafi verið vel viðgerðar miðað við það sem tíðkaðist í tannviðgerðum á þeim tíma sem þær voru viðgerðar. Einnig bendir M á að skv. upplýsingum frá V geti gervitennur talist vel viðgerðar séu þær fastar og ef svo sé þá ætti slíkt einnig að ná til lausra gervitanna. Einnig telur M að gervitennur teljist til persónulegra muna í skilningi innbúskaskótryggingar og sé því atvik það sem leiddi til tjóns bótaskyldu úr þeirri tryggingu.

V telur að gervitennur M sem hafi verið fastar á lausum plastheilgómi, teljist ekki til heilbrigðra og vel viðgerðra tanna í skilningi gr. 6.4.1. í skilmálum slysaftryggingar, en þar komi fram þau skilyrði til greiðslu bóta vegna tannbrots. Einnig vísar V til gr. 1.1.1. í innbúskaskótryggingar þar sem kemur fram að vátryggingin taki til tjóns á almennu innbúi og persónulegum munum sem fylgja almennu heimilishaldi. V telur að plastheilgómur sá sem tjón varð á sé bundinn tiltekinni persónu og til hjálpar þeim sem búa við tannleysi. Vegna hinna sérstöku og persónulegu notkunar slíks góms geti hann ekki talist fylgja almennu heimilishaldi í skilningi skilmálanna.

Álit.

Ágreiningur er um hvort gervitanngómur M, sem brotnaði þegar M lenti með andlitið á stálstiga, teljist til heilbrigðra og vel viðgerðra tanna annars vegar og/eða persónulegra muna sem fylgja almennu heimilishaldi hins vegar. Þó tennur M hafi verið viðgerðar á sínum tíma með þeim hætti að gervitönnum hafi verið komið fyrir í heilgómi verður ekki talið að slíkur gómur geti talist til heilbrigðra og vel viðgerðra tanna í skilningi gr. 6.4.1. í skilmálum V. Orðnotkun í gr. 1.1.1. í innbúskaskótryggingu, að persónulegur munur þurfi að tilheyra almennu heimilishaldi, verður ekki skilinn öðruvísi en að gerð sé sú krafa að slíkur munur sé algengur á heimilum. Notkun tanngóma verður ekki talin svo útbreidd að þeir geti talist til muna sem tilheyra almennu heimilishaldi, sbr. sambærilegan úrskurð nefndarinnar í máli nr. 30/2006.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysaftryggingu eða innbúskaskótryggingu F+2 fjölskylduftryggingar hjá V.

Reykjavík 4. mars 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.